

136. Igen, Atyám — *dall.* 81.

1. Igen, Atyám, mert így kedves előtted. Öröm vagy bánat ér, akármí gyász, Kezed megáld mosolyt, borút vagy könnyet, S a lelkem békén, csendben rád vigyáz.
2. Igen, Atyám, ha hű karod vezérel, S közeleg fényivel a messze cél, Kísértés, támadás viharszelével Pokol hatalma is feléd segél.
3. Igen, Atyám, kicsordul bár a könnyem, Ha útra, kőre hull a tiszta mag, Igen, Atyám, ha arató örömben Aranykalászkok rendre hullanak.
4. Igen, Atyám, ó, mindenem keresztül! Igen, Atyám, ború vagy fényözön Tetőd száll rám, atyai kezedbül. A földön másban nem gyönyörködöm.
5. Igen, Atyám, az évek úgy sietnek, Számuk kiméri hűségés kezéd, S Te társz kaput megfáradt gyermekegnek, A boldog óra, ha elérkezett.
6. Megyek, amerre utam kijelölte. Úgy hív, úgy vár a szent atyai ház. Igen, Atyám, mert így kedves előtted, S a lelkem békén, csendben rád vigyáz.

Túrmezei Erzsébet (1912–2000)